

Pähklilaul

Muhu rahvaviis, 19.sajandist

SEE MUHU SAARE LAULULIND
EI MAGA ÄNAM TALVEUND
TAL KÄTTE JÕUDNUD KEVADE
SEST POISID LAULGE RÕÖMSASTE.

JA POISID JÄTKE KURVASTUS
MEID JUMAL JÄLLE AIDAND MUHUS.
KÜLL RASKE OLLI VÄLJAS SUI,
MIS MITU KORDA RÄÄGIT SAI.

ET JÕULUD OMA LUSTIGA
PEAB SELLE ÄRA TASUMA
NÜÜD ON NAD JÄLLE MEITEL EES
SES LAULGE RÕÖMSALT IGA MEES.

JA HÜÜDKEM NII KUI ANNAB HEAL,
SEL NALJARIKKAL JÕULUAAL.
NÜÜD VÕIME NALJA LÜIA KOOS –
EI TEA KUS UIE AASTA SEES.

KÜLL MÕNI MEIE SELTSIMEES
VÕIB OLLA HAUAS HINGAMAS
JA TEINE KODUS RÕÖMU SEES
LÖÖB NALJA NOORE NAISE EES.

AGA MIS NEED VAESSED TEEVAD,
KES MEIST ALLID KUUED SAAVAD?
LÄEVAD ÄRA VÕERA LINNA,
MEITE RÕEM EI KUULDU SENNA.

KÜLL ME SIIS KASARMU TUPPA
ANNAKSIME ÕLLEKAPPA
SÜDAMEST ME ÜIAKS TERE,
JÄTKE SÕBRAD KURBTUS MURE!

MEIE JÄOKS ON PERETAADID
ÜLES LASKNUD ÕLLEVAADID
SEDA HEAD TAEVA ISA
ÜKSI JÕUAB MAKSTA TASA.

KUI NÄEB PAPA POISTE LIIKI,
JUBA KATSUB VAADI VIKKI.
KUI NAD LAULDES JÕUDVAD TUPPA,
OTSIB LAIA VALGE KAPA.

VÄHEMAST EI MAKSA TUUA,
MUIDU POISTE LIIK P'SAA JUUA.
ANNAB SELLE POISTE KÄTTE
ISE ISTUB NENDE ETTE,

ET SAAKS AEGA MÕNE SÕNA
TÖNKIDEGA REAKI TÄNA.
KÜSIB POISTE KÜLA REISU,
MULLUST MUHU PÄHKIKASU.

KAS KA NEIUD OLNUD HELDED,
TÄITNUD POISTE PÄHKIPALVED.
POISID EI TEE JUTTU MUIDU:
KAS OO TEIE NEIUD KODU?

AGA VASTUST KUULDA POLE,
PAPA KÕHIB SELLE PEALE.
ÜTLEB: ÖÖSEL OLLID KADUN,
KÜLL NAD NÜÜD VIST KAMBRI LADUN.

VANA NÄNN, EKS MINE VAATA,
NEIUD KAMBRIST TUPPA SAADA!
MULLU SUI VIST OLLI, USUN,
MEITEL KENA PÄHKLIKASU,

SEST ET MINA LEIDSIN VAHEST
KOTID KUIMAS ODRAREHEST.
NÜID EI OLE POISTEL AEGA
EITE LASTA JAHTI SEEGA.

TASAKESTI RÄÄKVAD SEDA
KELLEL KÕIGE JULGEM SÜDA.
TÜDRIKUTE JUTUL MINNA
VILETSALE NAD EI ANNA.

SAI LÄBI REAGIT PÄHKLAJUTT
JA TUNNISTATUD ÖINE PATT.
SIIS PÄHKLAKOTT, SUU ÕMMELDUD,
SAI KIRSTUST TUPPA TASSITUD.

SIIS SEDA KANDA AITAS POISS
KES TÜDRUKUTE JUTUL KÄIS.
KUI SEE SUU SAI LAHTI LÕIGAT,
SIIS SAI KIIRUSEGA JAGAT.

KELLEL AEGA TASKUT OTSI,
MUUD KUI LASTE MÕETA MÜTSI.
TÄNU NII KUI RAHESADU
LENDAS ANDJA KÕRVU KAUDU.

AGA VAATAME NÜID NALJA
KUIDAS PÄHKID ANTI VÄLJA:
POISID JOOBNUD, MIS NAD TEAVAD,
ÕNN KUI TÜKI MÜTSI SAAVAD.

TÜDRUK OLII ENNE HEINA
ÕMMELN KOTIL VAHESEINA.
SIIS HEINAAJAL TEINE TAAS
SAI JUBA KORJAT' PÄHKID TÄIS.

SEL NEIUL TARKUS OLII KÜLL
KAKS KOTTI'P SÜNNI JÕULU AAL –
EI KOGUNI EI SÜNNIKS SEE,
ET MÕNI ILMA JÄETAKSE.

SEST POISID SEGAMINI SIIS,
NEIL SELTSIS MÕNI KEHVA POISS.
JA MÕNED JÄLLE KOSJAMEHED
JUST IGAL ÖÖSEL ARMUKESED.

NEED SAAVAD VEEL NEED ÜKSIKUD
MIS MIHKLIKUU SEES OTSITUD.
NENDE VEART EI OLE POISID
PISIKESED PÕNGERMANNID.

EKS NEED VÕI TASKUS TASSI NEID,
MIS SELGAS KANDVAD KÜBARAID
JA MÕNI PEHME LÕUATÄIS
VÕIKS OLLA VALGE RÕNGAS USS.

NÕNDA SIIS SEE NEIU MÕÕTIS
TEISE KORRA TEISEST VÕTTIS.
KUI SAI SELLE POISI KOHTA
KES KÄIND VÕERAKS LAUBA ÕHTA,

NEIUL PALGEST TÕUSIS PUNA,
VALJUST TUKSUMA LÕI RINNA,
SEGAS ÄRA NEIU MÖTTE,
VAHESEIN LÕI KOTIL ETTE.

KÄSI OLII LÄINUD TEISE TAASI
ANDNUD PEIUL TIIVULISI
JA PÄRAST ÜKS VA POISINUI
VEEL NURKAS SEEMNEPÄHKLEID SAI.

KAS SEE POISS KÜLL SELLE HEA
VEEL EAL SAAB ÄRA TASUMA.
KES KANNATAB KÜLL SELLE ALL,
ET HEAKS SAAB JÄLLE POISI MEEL.

SEST PÄRAST, KUI SEALT LÄKSID NAD
ÜKSTEISEL PÄHKID ANDSIVAD.
SEST NEED TIIBADEGA LINNUD
MIS TA OMA PEIGMEHEL ANNUD,

ON NEID KÜLAVAHHEL NÄITNUD,
SIGADELE ETTE HEITNUD.
SEADKI NEID SIIS TAHTNUD POLE,
UHKUSEGA ASTUND ÜLE.

OMA NINA KÕRGEL KANDNUD,
HALLITANUD Haisu TUNDNUD.
NÕNDA SIIS SEE NEIU EKSIS
VANAL POISIL PÄHKLAID OTSIS.

SEE KES ENNE NEIU VOODIS
PÄHKLIKOTI JÄREL VAATIS,
TEGI ÄRA SELLE PROOVI
EHK TAHAB MÕNI NÄHA SOOVI.

SEE VÕIB TUUA NEIU MESTI
MA SEDA POISSI TUNNEN HÄSTI.
TA NII KENAST RÄÄKIS ÜLE,
KUIDAS NEIU OLNUD ALLES,

ET TA ISE ENNAST PETNUD,
TALLE KOTI VAATA JÄTNUD.

NÜID PEAN PÄHKID KÜLAST OSTMA,
ET MA POISID SAAKSIN USKMA,
ET MUL PAREMAID ON ANDA,
LAS NAD TÜHJAD MAKSTA HINDA.

EHK SAAB KODUNT TOOBI SOOLA
SIIS NEID KÜLAEIT EI KEELA.